

Тижневик „Інсайт” пише про
фільм „Жнива розпачу”

Нью Йорк (Я. Татомір). — У поважному політичному тижневикі „Інсайт” з 1-го вересня появилась велика, ілюстрована стаття п. н. „Заморили голодом, щоб придушити спротив” пера відомого публіциста Дона Ковета.

Ця стаття говорить про фільм „Жнива розпачу” та про відмову американських телевізійних сіток висвітлити цей фільм, не зважаючи на те, що він здобув кілька нагород на міжнародних фільмових і телевізійних фестивалях.

Автор каже, що фільм „Жнива розпачу” переконує доказує, що голод 1932-33 років був навмисним, запланованим радянським режимом, щоб зламати впертий дух українського націоналізму. Україна стала, каже Дон Ковет, згідно з цим документальним фільмом, велетенським табором смерті, заповненим розпухлими (мертвими) тілами майже чвертини населення.

Фільм „Жнива розпачу” був накручений у Канаді з фінансовою допомогою Канадської крайової фільмової ради.

Представники цього фільму в ЗСА, члени ФКУ старалися про висвітлення фільму американськими комерційними телевізійними сітками, але стрінулися з відмовою.

Автор покликується на

інформації працівника УНІ ГУ Петра Палюха, відомого уже з його знаменитої статті у „Нешенел Рівю”, і подрібно розкаже про відмову висвітлити „Жнива розпачу” комерційними телевізійними сітками і описіє т.зв. публічною телевізією.

Тоді П. Палюх написав велику статтю про цю справу, бо була, як вище згадано, поміщена у місячнику „Нешенел Рівю” (у числі з 11-го квітня п.р.), а теж зааранжовано у тому часі висвітлення цього фільму для кількох конгресменів і для одного з представників публічної телевізії.

У висліді цих заходів фільм „Жнива розпачу” буде висвітлений у середу, 24-го вересня на публічній телевізії, у рамках програми „Фасерінг Лайн” Вільяма Бахла.

На домагання дирекції публічної телевізії, після висвітлення фільму „Жнива розпачу” відбудеться одноденний панель на тему цього фільму, у якому візьмуть участь: Гаррісон Саліс бірг від „Нью Йорк Таймсу” та Крістофер Гієнс від журналу „Нешен”, які будуть критикувати фільм, та д-р Роберт Конквист, який буде боронити його.

Писати до Д. Ковета можна на адресу: Mr. Don Kowet, c/o „Insight”, 3600 New York Ave., N. E. Washington D.C. 20002.

У СВІТІ

ЮГОСЛАВСЬКИЙ ФЕДЕРАЛЬНИЙ суд залишив в силі смертний вирок, винесений 14-го травня колишньому міністрові поліції і юстиції маріонеткового уряду Хорватії в роки Другої світової війни 86-річному Андриє Артуковічу, якого видали ЗСА. Під час судових засідань свідки підтвердили, що Артуковіч несе відповідальність за смерть тисяч людей з хорватських концентраційних таборів. Як твердить прокуратура, під час окупації в Хорватії були вбиті 700,000 осіб, в тому числі серби, хорвати, жиди і цигани. В своїй апеляції адвокат А. Артуковіча вказував на його похилий вік і неміч, однак федеральний суд не взяв це до уваги і затвердив вирок. Тепер засуджений може розраховувати лише на помилування вищого керівництва Югославії — колективного президентства, яке складається з дев'яти осіб.

ВИСТУПАЮЧИ НА ЗБОРАХ, присвячених сьомій річниці заснування санданістської армії, міністр оборони Нікарагуа Умберто Ортега, брат президента Данієля Ортеги, закликав до ескаляції військових дій проти підтримуваних З'єднаннями Стейтми партизанів. „Ми повинні поглибити стратегічну поразку найманців”, — заявив У. Ортега. — Ні 100 ні 200 мільйонів доларів не врятують їх від остаточного краху”. Ортега вперше виступав публічно в генеральській уніформі. Звання генерала йому було надано після зміни системи рангів у санданістській армії.

ПІД ЧАС МАНЕВРІВ НАТО, що відбуваються в Норвегії під кодовою назвою „Північне весілля-86”, 700 американських піхотинців висадилися з літаків і гелікоптерів на березі пустинного фіорда в 200 милях на північ від Полярного кола. Наступного тижня понад 10,000 вояків з десяти країн НАТО висадяться в південній Норвегії, імітуючи десантну операцію, яка може пригодиться на випадок захоплення Норвегії советською армією. Советський Союз назвав маневри НАТО провокацією, спрямованою на зрівняння процесу детанту між Сходом і Заходом. З військових джерел Норвегії стало відомо, що Советський Союз проявляє велике зацікавлення до маневрів. Поблизу місця їх проведення появились советські підводні кораблі.

В АНГЛІЇ У ВІЦІ 88 років помер Генрі Мор, якого вважають одним з найбільших скульпторів ХХ століття. Всесвітня слава прийшла до Г. Мора після Другої світової війни. Його праці виставлені в десятках музеїв світу. За свої монументальні скульптури Мор діставав фантастичні гонорари. Більшість зароблених ним грошей йшло у фонд Генрі Мора, створений для допомоги молодим талановитим мистцям і скульпторам. Мор мав багато різних почесних титулів і звань. Однак відрицарського звання він відмовився.

МІНІСТЕРСТВО ІНФОРМАЦІЇ Марокко повідомило, що там були заарештовані чотири араби, що прибули з-за кордону, які підготували терористичні акції в Марокко. В повідомленні міністерства названі всі четверо — дві туніські жінки, ліванський палестинець і ще один палестинець без вказання громадянства. Заарештованих признали терористів, які вчинили кілька вибухів у різних країнах Європи і Близького Сходу. Політичні спостерігачі вважають, що ці терористичні акції планувалися лівійцями та іншими радикальними арабами як відплата королеві Гасанові за його зустріч з прем'єр-міністром Ізраїля Шімоном Перезом.

В ПРИМІЩЕННІ ЦЕНТРАЛЬНОГО комітету безпеки Лівану на „зеленій” лінії, що ділить Бейрут на християнську і мусульманську частини, відбулося засідання кабінету міністрів повного складу з участю п'ятих християнських мусульман, яких очолює Рашід Кераме. І п'ятих християнських міністрів. Міністри прийшли до згоди про необхідність вироблення „хартії єдності” або тимчасової конституції, яка дає змогу покласти кінець громадянській війні, яка триває вже 11 років. Р. Кераме заявив, що хартія повинна включати в себе положення про єдиний Ліван як арабську країну, про реорганізацію армії на крайовій основі і звільнення півдня країни від ізраїльської окупації.

Крайова Республіканська рада
затвердила резолюції в
етнічних справах

Нью Йорк (ПС КУППО).

В дні від 27-го до 29-го червня ц.р. відбувалися ділові наради Крайової ради етнічних груп Республіканської партії, тим разом у Лос Анджелесі, Каліф. Згідно з інформаціями учасників наради заступника голови КУППО і голови СЗСУ — Селянської партії інж. Зинівія Туркала вони заторкнули багато різних справ включно з такими, які відносилися безпосередньо до українських проблем. Інж. З. Туркало бере живу участь у американському політичному житті, а зокрема в праці Республіканської партії, поїхав разом із Козацькою делегацією до Лос Анджелесу, щоб і своєю активною участю допомогти вирішенню важливих справ, які мають відношення до українських проблем.

Головним завданням цієї конференції була справа прийняття і затвердження зміни статуту і схвалення резолюцій з рекомендаціями до центральних органів Республіканської партії і теперішньої Адміністрації, резолюції, які своїм змістом можуть мати вплив на формування внутрішньої і зовнішньої політики партії і Уряду. Теперішня президія Крайової ради етнічних груп вже чотири роки не допускала до схвалення резолюцій про створення в Конгресі окремої комісії для дослідження злочинів народобвиства докраних комуністичними урядами, які були і ще далі є при владі у Східній Європі й інших країнах світу. Після дуже гарячої дискусії над проектами резолюцій за активною підтримкою польської і португальської делегації такі прийнято в останній фазі наради резолюції, передаючи до остаточного оформлення відповідній комісії. В цих проектах були і справи, що відносилися до українських питань. В остаточній редакції цих резолюцій, які проголосила і надрукувала окремою брошуурою Крайова рада етнічних груп, між іншим наголошено:

• Рада, відзначаючи пам'ять жертв всіх національ-

ностей, які потерпіли масові акти народобвиства в останньому сторіччі, а саме вірмені, народи в Советському Союзі, які продовж 70 років є об'єктом брутального переслідування, наприклад, жертви нацистського голокосту, жиди і цигани, в Другій світовій війні, голоду в Україні в 1932-33 роках, а останню жертву народобвиства в Камбоджі, Етіопії і Афганістані, звертається до Президента ЗСА призначити більше представників етнічних груп, громадян Америки, до Комісії в справах народобвиства, і звертається до цієї комісії, щоб вона включила свідчення і документи про злочини народобвиства докраних тоталітарними режимами;

• Вимагати від американського Уряду, щоб ним вислана делегація поставила рішучу вимогу до всіх сигнаторів заключного акту Гельсінкських угод, щоб вони докладно виконували прийняті і підписані ними домовленості;

• вимагати, щоб Конгрес і Уряд ЗСА докладно познайомилися із проблемою людських і національних прав в поодиноких країнах, де ці права порушуються і за цими порушеннями слідкували;

• Вимагати включення до складу американської делегації неурядових представників, які можуть подати незалежну думку членам американської урядової делегації;

• Відбути підготовчу конференцію з представниками неурядових організацій з метою виміни думок, вислухання їх порад і інформацій та одержання документів, які відносяться до наради Віденської конференції;

• Вимагати засудження Советського Союзу і його Уряду за спізнання повідомлення про катастрофу в Чорнобилі, зокрема населення України і її сусідніх країн, що принесло неочислими жертви на цих теренах;

• Поставити вимогу, щоб провідники етнічних груп

(Закінчення на стор. 4)

Секретар освіти реформуватиме
американське шкільництво

Вашінгтон. — Секретар освіти Вільям Дж. Беннетт виступив тут з рапортом у вівторок, 2-го вересня, закликаючи до „важливіших реформ” у навчальному процесі, що стосується 80,000 народних шкіл країни. Цей 83-сторінковий рапорт містить в собі деякий критичизм щодо навчання по школах природничих наук і суспільствознавства, яке часто-густо заступає потрібні учням традиційні знання з історії, географії тощо. Критиці піддали теж засадничі учнівські виміни читати, писати і рахувати, які і навчання чужих мов по народних 8-річних школах. І казав, що школи елементарної освіти є тепер у полі зору школи секретаря освіти, бо досі зверталося увагу в ЗСА переважно на середні школи.

Секретар В. Беннетт пропонує реорганізацію планування навчання і цілого куррикулу, тобто всіх шкільних предметів, щоб учні засвоювали і мали глибші й ширші знання „з основ і коріння західної культури”.

Висловлюючи свої пропозиції, В. Беннетт, проте, цілком відкинув гострий критичизм з 1983 року Крайової комісії для дослідження освіти, яка в своєму рапорті три роки тому висловила, що „американське шкільництво занепадає

на всіх рівнях”. Теперішній секретар освіти каже, що шкільництво навіть поліпшується, а вже зовсім не занепадає, хоч зміни на краще треба зробити.

Серед багатьох пропозицій помітна така, що стосується самої структури шкіл і посад директорів народних шкіл, що ними досі були виключно учителі чи освітні діячі. Беннетт натомість пропонує, щоб директори брали з рядів „успішних бізнесменів, колишніх державних урядовців та редакторів-журналістів”.

Секретар освіти також підкреслює важливість домашнього раннього читання дитини. У випадку ж неписьменних батьків (с такі переважають серед іспаномовних недавніх імігрантів до ЗСА) треба шкільним чинникам на місці подбати про те, щоб хтось інший міг такій дитині неписьменних батьків йти в читанні заступити.

В загальному цей рапорт секретаря потрібний і на часі, а в стейтах по легіслятурах вже й перед ним розпочався новий напрям для удосконалення навчання якраз по народних школах у першу чергу, і по середніх школах.

— у другу, а це означає, що американські школярі з часом дорівнюють знанням західно-європейським, від яких вони значно відставали.

Іран захопив два советські кораблі

Манама, Бахрейн. — У вівторок вранці, 2-го вересня, іранські військові кораблі зупинили в Ормузькій протоці біля узбережжя Об'єднаних Арабських Еміратів два советські вантажні кораблі, „Піотр Ємцов” і „Тітов”.

Як повідомляють працівники пароплавних компаній в Перській затоці, спочатку „Піотр Ємцов” передавав сигнал „СОС” і повідомив, що в нього попала ракета, однак потім передав поправку і сказав, що на його поклад піднялися іранські морські піхотинці. Від того часу відомостей про

доло корабля, який належить Чорноморському паропласту, нема.

Згідно з іншими повідомленнями, в той же день іранські військові кораблі захопили ще один советський корабель.

Іран уже кілька місяців настоює на своєму праві перевіряти в Перській затоці чужинські кораблі, чи не мають вони зброї, яку можуть взяти в Ірак, однак советський корабель він захопив вперше. Іранські військові піднімалися в мінудому на поклад амери-

(Закінчення на стор. 4)

СОЮЗІВКА БАГАТОЛЮДНО ЗАКІНЧИЛА 33-Й ЛІТНІЙ СЕЗОН

Союзівка. — Різноманітними мистецькими програмами, чудовою погодою, веселим настроєм і щедрою гостинністю обдарувала Союзівка своїх гостей під час „довгого вікенду” з нагоди свята Дня Праці від п'ятниці, 29-го серпня до понеділка 1-го вересня, які прибули сюди з усіх усюдів Америки й Канади, щоб в ці останні дні поволі зникаючого літа ще раз зустрітись із знайомими і приятелями.

Зокрема молоді — університетська і середньшкільна — прибула сюди на своєрідне „останнє гурура” перед початком нового шкільного року. „Наїзд” на Союзівку почався вже в четвер, 28-го серпня, коли до постійних вакаційників почали долучуватись гості з близької і здалека, деякі до вже раніше зарезервованих кімнат — в околицях оселі — на якій, до речі, вже не було вільного ліжка, — а інші гарячково шукаючи за кімнатами у вже переповнених мотелях. А молоді люди скористалися із свого досвіду таборування, витягли з автомобілів мішки до спання і „поселювались” на ніч в гуші навколо Союзівки.

Вже в п'ятницю увечері, тераса „Веселки” була доситьно забитою молодими людьми, які, елегантно зодягнені, нетерпеливо чекали на початок забави до музики оркестру „Ново покоління” з Торонто, яка втілюється особливо великою популярністю серед молоді. Це була перша із трьох забав цього „вікенду” на Союзівці.

До оркестру „Ново по-

Сценка із п'єси „Віва Бойко”.
(фота: ред. Наталка Федущак, „Український Тижневик”)

ліччя” в суботу увечері долучилася загальною популярною оркестра „Темпо”, а в неділю увечері оркестра „Темпо” перенеслася швидко після концерту в залі „Веселки” на терасу, під доране небо, і забавляла гостей до пізньої ночі.

В суботу на коротка Союзівки почалися 31-ші крайові тенісові змагання УС-ЦАК за нагороду УНСОЮЗ, а в басейні — 30-ті плавання змагання. Отож „облога” гостей перенеслася на довшню частину Союзівки.

В суботу увечері прийшла черга на першу із двох оргінальних мистецьких програм — постанову драматичним ансамблем „Загра-

ва” з Торонто п'єси-сатири Бориса Будного п.н. „Віва Бойко”. Група акторів під проводом відомого із своїх виступів в ролі Гріца Зозулі Володимира Довганюка знаменито вив'язалася із свого завдання, відтворюючи на сцені „Веселки” з гумором деякі правдиві, хоч і гіркі, моменти з українського життя на поселеннях.

У неділю увечері ширше заповнену слухачами заломилував голос популярного співака Алєкса, який разом з оркестром „Темпо” виконав ряд українських пісень, зокрема композицій Володимира Івасюка, та дві французькі шансонетки. Цей голосово сильний і особистістю милий співак ви-

конав кілька наддатків на бажання гостей.

Під час обох програм конференсь Союзівки Роман Лупань представив присутніх на залі членів Головного Уряду УНСОЮЗ: головного передсідника Д-ра Івана Філаса, головного касира Уляну Дячук, головного радника Володимира Кааса — він же управитель Союзівки — Євгена Іванючу і Аліка Худолія, як теж головного редактора „Свободи” Зенона Сидлика, редактора-асистента „Українського Тижневика” Наталку Федущак, колишнього головного передсідника УНСОЮЗ Іосипа Лісого, колишню заступницю го-

(Закінчення на стор. 4-й)

АНСАМБЛЬ МОЙСЕЄВА В
НЬО ЙОРКУ ЗУСТРІЛИ
СЛІЗОТОЧИВИМ ГАЗОМ

Нью Йорк, Н. Й. — Советський танцевний ансамбль Ігоря Мойсеєва, що якраз розпочав тут свій гостинний виступ у цій метрополії світу, у вівторок, увечері, 2-го вересня, у відомому приміщенні Метрополітальної опери в Лінкольн-Центрі зустріли слізоточивим газом, бомбою в окресті театру, яка під час першого танцю, 2 хвилини, як він розпочався, зашпилювала виху. Це був невеликий каністер із слізоточивим газом, що наповнений димом весь театр, через що довелося припинити виступ і відвести десять глядачів до шпиталю з певним отруєнням від газу, а 16 інших глядачів, що також захворіли від вдихання газу, першу медичну поміч дістали на терені Лінкольн-Центру.

У залі в час вибуху бомби було чотири тисячі людей, які мусили відразу опустити залу, хоч самі танцюристи таки закінчили свій перший танець, не зважаючи на газ, що поширювався у повітрі, за що їх гаряче оплескували глядачі, хоч уже й вибігли із загрозеного газом приміщення.

Ще перед вибухом бомби, до пресових бюр зателефонували анонімні люди, попереджуючи про планований афронт проти ансамблю Мойсеєва, що щось має статися, і відкомендували себе за представників Жидівської Оборонної Ліги. Після вибуху подібні телефони також від неназваних осіб підтвердили, що вибух смердючого газу — це робота студентів-жидів, членів Жидів-Ел, які протестують „проти переслідування жидів у СС-СР”. Перед самою оперою проходила протестна демонстрація, голосна і з плякатами та відповідними гаслами, організована жидівськими ньюйоркцями, які вимагали, щоб совети випустили всіх жидів до Ізраїля і Америки.

Тому, що винуватців підкинутої газової бомби не зловлено, то нікого не арештовано, хоч одного демонстранта в ярмулі розсерджену юрба театралів хотіла побити, уважаючи його за призвідника всіх цих „неполадків” і негідів для любителів російського ансамблю, що через бомбу перервали свою насолоду — споглядання на „скопи й присюди вогненних і темпераментних” танцюристів, про яких

написано й сказано в ЗСА найбільш суперлативи як про „найкращих у світі”, „небачених”, „нечуваних” і т.п., а їх, мовляв, тут не було повних 12 років ще від часу детанту кіссінджерського й Ніксонового в 1974 році.

Зажурений і обурений інцидентом посадник міста Едвард Кач, хоч сам жидівської віри й національної приналежності, натаврував Джей-Ді-Ел, Жидівську Лігу, за цей вчинок, порівнюючи її до ПВО, Палестинської Визвольної Організації, бо і одні й другі — сказав він — є „покидьками суспільства”. Пізніше офіційний речник Джей-Ді-Ел щоправда заперечив участь його організації в цій бомбовій афері, але на питання, чи признаєся б він, коли б так дійсно було, він сказав, що не признаєся, „бо мене б заарештували!”. У самих членів ансамблю Мойсеєва протест не було сумніву щодо того, хто підкинув бомбу, але вони заперечили ньюйорчан, що продовжуватимуть виступи, „що б там не було: а всі глядачі, які змушені були залишити залу опери через смід, дістануть можливість бачити виступ танцюристів Мойсеєва додаткової дати, що їм ансамбль знайде, щоб нікому з глядачів не було кривди.

Приїзд цього танцювального ансамблю — це одна з „культурних вимін”, про які домовилися Горбачов з Регеном під час їхньої останньої зустрічі „прямної у всіх відношеннях”, у Женеві минулого року.

Другого дня, увечері, в середу, 3-го вересня, концерт москвських танцюристів пройшов без жодних перешкод, бо була строга перевірка всіх, а в залі — маса поліції, переслідуючих на цивільно та в уніформі, а ще більше було тасмних агентів, що дали нагоду віщому Е. Качові присутньому на вечорі, пожартувати, що тут кожен глядач сидить поміж двома „охоронцями”. Цю заувагу дехто потрапував як алюзію на підсвідомість дійсності — на кожного громадянина припадає по два секети. Посадник Кач перепросив гостей з Москви, а сам 80-річний Ігор Мойсеєв на пресовій конференції, зирна на „скопи й присюди вогненних і темпераментних” танцюристів, про яких

В АМЕРИЦІ

КОНТРОВЕРСІЙНИЙ ПЕРЕВІЗ дітей автобусами до шкіл з віддалених кварталів, щоб досягнути расову рівновагу, є тепер усяди під обстрілом численних батьків, противників того принципу, але не завжди противників такі вигравали. І ось так сталося в Норфолку, Вірджинія, де вперше після 15-ти років воєнної діти вже не мусять „інтегруватися”, а повернулись до шкіл, розташованих по сусідству. Шкільна рада Норфолку одностайно ухвалила ще в квітні цього року припинити перевозування учнів (від дитячого садка до 6-ої класи) елементарних шкіл, щоб біле населення з міста панічно не втікало, як це діялося там з часу введення принципу „автобусування” дітей. Для учнів від 6-ої класи до 12-ої далі є їзда автобусами до віддалених шкіл. На всіх 36 місцевих шкіл, десять шкіл розташовані поруч т.зв. „домових простотів” переважно з чорним населенням, тому в цих школах у нижніх класах тепер є 97 відсотків чорних учнів, а навіть кількісь негритят сягатиме 100 відсотків. — пише „Нью Йорк Таймс” з 3-го вересня.

ЗАБОРОНА ПРОДАВАТИ недорослим юнакам і дівчатам спиртні напої по ресторанах і барах не проводиться в життя, зокрема не проводилася вона в житті у місті Нью Йорку, де на кільканидцять тисяч різних шинків та місць, де „можна випити”, було всього 40 контролерів-інспекторів. До того ще молоді недорослі купували собі підібрені легітимації, де замість їхнього дійсного віку писався вік — 22 роки тощо. Тепер ця ситуація мусить змінитися, і посади міста Едвард Кач беретесь за діло рішуче, числавши з 1-им вересня до барів велике, але не назване число інспекторів, щоб виявити й покарати тих власників шинків, де молоді вбиває, щоб випити, а потім бешкетує, чи навіть убиває. Суворішіші заходи боротьби з пияцтвом недорослих і підлітків викликані нещастям, що трапилося останнього тижня в Центральному Парку, відразу за Метрополітальним музеєм в Мангеттені, де любовна пара дозволила собі на „бухлихлий секс”, аж дівчину 18-ти років віку задушив її коханець 19-ти років віку. Обом перем „недобовною ескападою” багатьо пили в одному екслюзивному барі, де вони проводили часто час над черговою

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year \$40.00, 6 months \$22.00, 3 months \$12.00. USA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає себе право вилучати матеріали, які не відповідають загальному характеру газети. Автор несе відповідальність за зміст своїх матеріалів. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень.

Переплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Додаток: членів УНАОу \$7.50 на 6 місяців, \$15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — \$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Кривавий кінець тижня

Минулий триденний кінець тижня був ласкавий для всіх тих американців, які прагнули використати той час для відпочинку і розваги, що потребувало гарної погоди. Погода була гарна, але з нею пов'язаний той рух на американських шляхах, який вимагає не тільки далеке поле зору, але й тверезість водія, його розважність, його хист дивитися вперед, але одночасно й бачити у дзеркальці авто позаду та мати на увазі тих, що їдуть по обох сторонах. Коли писані ці рядки, нема ще останньої статистики загинулих в автомобільних катастрофах до півночі дня Праці у минулий вівторок. Але газети з того дня інформували, що до півночі минулої неділі, тобто за минулі два останні дні тижня згинули вже 230 осіб. У той же новинці передбачалося, що як щороку за мажоритарною традицією — до півночі минулого понеділка буде понад 400 жертв згинулого автомобільного руху.

У цьому останньому триденному кінці тижня крім отих жаливих нещастя сталися ще дві великі катастрофи, одна в повітрі, одна на морі. Великий пасажирський літак, який летів із Мехіко Сіті до Лос Анджелеса і віз 64 особи, пасажирів і залого, зникнувши вже для призначення на міжнародному летовищі в Лос Анджелесі, зударився з малим одномоторним приватним літаком, яким летіли три особи, два чоловіки і одна жінка. Всі люди в обох літаках згинули, в вибух пожежі на великому джеті перетворив його в одну вогнищу кулю, яка знищила й запалила шість мешкальних будівель. Пишуть, що це чудо, що горючий літак не зачепив, "по дорозі" недалекого "супермаркету", що будинки були без людей, які вийшли були на відпочинок. Усе ж, та катастрофа коштувала життя 72-ом особам. На літаку-джеті було 27 американців, плюс п'ять осіб згинули на землі, решта летунських подорожників були мекіканці.

Морська катастрофа скоїлася поза Америкою. Коротка вістка з Москви подала, що один пасажирський корабель на Чорному морі, на якому було кругло 900 осіб, зударився з вантажним кораблем і пішов на дно.

Американські засоби інформації передали тільки цю коротку вістку, чекаючи даліших подробиць. Вісім вояків морської піхоти згинули в минулу суботу у маневрах НАТО біля берегів Норвегії.

Цьогорічний День Праці був теж першим за останні 10 років, що на 5-й авеню у Нью-Йорку не було традиційного маніфестаційного походу з оркестрами, дефілядою і промовами. Таке вирішила Центральна робітничка спілка у Нью-Йорку, виправдовуючи скасування паради саме такою гарною сонячною погодою, бо члени робітничих юніїв воліли поїхати на надморські пляжі чи на великий концерт, влаштований юніями у Централ парку. Ліво-демократичні члени організатори концерту використали нагоду, щоби лаяти президента Регена за його політику супроти Південної Африки.

Нав'язуючи до відсутності паради на 5-й авеню в Нью-Йорку в Дні Праці коментатори стверджували, що 61 відсоток працездатних американців мають працю себто затрунених тепер є 110 мільйонів людей, а відсоток безробітних впадо до 6.9 відсотка. Коментатори признають, що те покращення економіки треба завдячувати Роналдові Регенові. І тому, мовляв, ньюйоркські робітники воліли поїхати на якусь пляжу, аніж демонструвати на 5-й авеню.

Кандидати на різні виборні становища використали триденний кінець тижня для агітації за своєю кандидатурою. Гарна погода дозволила їздити автам з гучномовцями та представляти даного кандидата, як ідеальну людину із всіма кваліфікаціями і чеснотами, відмовляючи їх суперникам. Так діялось у різних містах між двома океанами.

Була у Дні Праці гарна погода. Все ж запало вже осінню. День Праці в Америці — це той межовий пункт, коли люди тужать за минулим літом і турбуються, якою буде найближча зима.

ГОЛОСНА ІСТОРІЯ з 11-річної дівчинкою в Толідо, Огайо, яка на лекції з релігії в католицькій школі висловила, що аборт потрібний й корисний, закінчилася тим, що її, Сарбету Ізон, виклинули з тієї католицької школи і сказали, що не приймуть назад дити, поки вона не змінить свого погляду на аборт. Мати дівчинки, хоч католичка, Консепсія Ізон була нещодавно асистенткою директора толідської клініки для абортів, але відмовилася від праці.

Та ціле щастя Заходу в тому, що Китай Денга напевно буде вимагати такої перевірки-контролю. Китайський Денг, як і більшість державних провідників, напевно був би щасливий, якби він міг менше видавати грошей на військо і зброю. Але він є свідомий того, що всяка користь, яку він позичає із зменшення китайської армії, буде короткотривалою, якщо із-за того послабитися трикутник рівноваги між СРСР, Китаєм і США. Європою і Америкою, зрештою СРСР сильнішим, як Захід. Тому Денг повинен вимагати, щоб усякий договір про зменшення зброєння, можна було б точно на місці перевірити. І якщо Китай буде настоювати і доможеться відсоткового уряду перевірки зменшення зброєння, це допоможе Заходові також домогтися такої ж контролю в його договорах з Горбачовим. А тоді, в розробленому світі, якщо до такого дійшло б, було б краще, якби Советський Союз перевіряли з двох боків.

Треба використати мирний час

Добре кажуть політичні знавці, які не довіряють Москві: припустимо, що Регенові і Денгові, може вдатися поробити ряд договорів, які зможуть зробити світ більше спокійним для найближчих 15 років. Але що тоді? Якщо Советський Союз, переживши засоби з її військового бюджету, стан цивільної економіки, стане

Можливо, кожний з авторів по-своєму, і здебільше, але з того, що ми читали в журналі, відчуємо, що їм бракує знань з предмету, про який вони пишуть, життєвого досвіду і багато, набагато кращого знання мови, якою пишуть. Недостатність її авторів надолужують математичними формулами та абсурдними твердженнями. Складається враження, що вони хочуть "зашокувати" читача. Літературної творчості в журналі нам найбільше сподобалися розповіді Ігора Стеха "Озеро диких качок" та Марка Стеха "Варіанти на датецькі теми". Нам здається, що якби ці автори удосконалили свою українську мову, вони б могли стати цікавими письменниками, як у російській молодшій генерації, закордонно.

У журналі є цікаві інформаційні статті і рецензії на чужомовні книжки, як от рецензії на книжку Розаліни Кравець "Краткопоклонники" Нестора Микитина: статті — "Відгук неукраїнської публіки на фільм "Життя розпачу" Наталії Павленко та "Фестиваль фестивалів" — про торонський міжнародний фільмовий фестиваль — Адріяна Івахова.

Нас особливо зацікавила стаття Романа Ващука "В діяспорі збудуємо касарню", поміщена на передостанній сторінці журналу. В цій статті, на нашу думку,

Степан Жекецький

Чи Москва погодиться з Китаєм?

багато-більше потужною країною в 2000 році, як вона є тепер, то Китай і Західна Європа зрозуміють, що вони купили трохи сучасного спокою і миру, ціною більшої небезпеки для їхніх дітей? Це дуже цікаве питання і на нього є дві відповіді.

Одна відповідь говорить, що переведення грошей з видатків на гармати для цивільного виробництва не допоможе, щоб поправилися економіка Москви. Як кілька однодумців Горбачова більше або менше відверто признають, що радикальна поправа їхньої економіки вимагає зміни цілої системи. І така зміна принесла б загальну користь. Півдленізування Советського Союзу не було б, розуміється, вічним джеблом миру і спокою. Потуга є потугою, незалежно від того, яку назву вона не носила б.

Друга відповідь каже, що вартість купленого часу залежатиме від того, як його використатиме. Західні Китай можуть використати її майбутні 10 чи 15 мирних років на скріплення їхніх власних економік (і продемонструвати в їхніх відмінних способах користі плуралістичних підходів в економіці, як різновид в політиці). Але це залежатиме від того, як Горбачов є

готовий відкрити кордони Советському Союзу для загальної інспекції зменшення зброєння, яка є основою надії тих країн, які досі, він все ще двозначний відносно того. Було б закордон радій думкою про "майбутні мирні часи", коли ще стоїть берлінський мургань, який переїздить Берлін і переїздить Європу на дві половини.

Советсько-китайський конфлікт і Україна

Нам, українцям, треба уважно слідкувати за відносинами між Советським Союзом і Китаєм, бо від взаємних цих двох потуг, багато залежить доля українського народу. Москва — це наш головний і догтовий ворог. Знову ж Китай, це смертельний ворог Москви. А як загально відомо, стара латинська пословиця каже, що "ворог мого ворога — це мій приятель". Отже Китай — це наш природний і чи не єдиний приятель. Що Китай тепер рується комунізмом, це не важко для нашої визвольної справи. Ми не можемо провадити ідеологічної визвольної боротьби, і тому повинні використовувати всяких союзників у війні проти Советського Союзу. У другій світовій війні комуністична советська влада

також не дивилася на те, що Америка, Англія і Франція, були капіталістичними державами і пішла разом з ними проти Гітлера. А й Гітлер, смертельний ворог комунізму, поєднався був, на початку Другої світової війни, з комуністичною Москвою, коли починав війну з Польщею. Також альянти пішли в спільку з комуністичною Москвою і воювали разом з нею проти гітлерівської Німеччини... Отже не поповнимо й ми жодного "національного гріха" коли підемо з китайським комуністичним чортом". бити нашого відвідного ворога, "московського комуністичного диявола".

У нас ще часто "мудрагельствується", що мовляв, нам не треба жодних союзників, (а вже бже борони, китайських комуністів!) — нам треба спертися на власні сили... Так, власні сили, це добра річ, але самими власними силами ми не переможемо Советський Союз. Щоб його перемогти і визволити український народ з-під його панування, нам такі треба мати союзників, і то сильних союзників, таких, як Китай, а не таких слабеньких, як, наприклад, Словаччина, як дехто з наших політиків докдає. Ми бачили на прикладі Другої світової війни, що навіть такі сильні потуги, як Німеччина, Советський Союз, Америка, Англія і Франція, єдналися в союзі, щоб побороти своїх противників.

(Закінчення на стор. 4-й)

3 України про Україну

Видатна пам'ятка музичної культури

Минуло понад 200 років відтоді, як зі сцени одного з оперних театрів Венеції вперше прозвучала опера "Алкід" видатного українського композитора Дмитра Бортнянського. На жаль, більше "Алкід" ніде не ставився, залишився в рукописі, а партитура його зберігається в одному з зарубіжних архівів. Понад десять років тому каталог цього архіву потрапив на очі аспірантові Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М. Рильського АН УРСР В. Іванову, який нині є доцентом Миколаївського педагогічного інституту. В каталозі, зокрема, значилося, що в рукописних фондах сховища зберігаються партитури двох опер Д. Бортнянського — "Алкід" і "Квінт Фабій". З партитурою знайдені опери ознайомився ряд київських музикантів. Редагування нотного тексту "Алкіда" доручили композиторові Я. Верещиніну. Ряд фрагментів з опери прозвучали у відкритих концертах, викликавши гаряче схвалення слухачів. За друкування партитури узялося видавництво "Музична Україна". І ось тепер ця видатна пам'ятка музичної культури вийшла у світ. Оперу надруковано трьома мовами: українською, російською та італійською.

льорно-етнографічного ансамблю з Полісся. Переважно більшість музичних творів з нової програми цього відомого не лише в Україні, але й за її межами колективу зібрав на Поліссі художній керівник ансамблю М. Буравський.

Усе про Каменяр

Багато років збирає фідателістичні матеріали — поштові значки, художні верти, поштівки, присвячені українському письменникові Іванові Франкові, старший викладач Дрогобицького політехнічного інституту М. Рудко. Його колекція "Сині народи", що вгорі йде "неодноразово одержувала високі оцінки на обласних і республіканських фідателістичних виставках. Особливий інтерес у ній становить серія з трьох значків, випущена 1956 року, до 100-річчя для народження письменника. Це портрет Каменяр роботи І. Труша та герої творів І. Франка.

Скарби давнини

Хмельницький краєзнавчий музей є одним з найбільших на Україні музеїв, в якому зберігаються скарби давніх часів, знайдені під час археологічних розкопок. Тут зібрано чимало предметів культури давнього українського населення, яке проживало у XII-XIII століттях у верхів'ях річок Південний Буг і Случ. Серед них 230 ювелірних виробів — золоті, срібні і позолочені персні-печатки зі знаками Рюриковичів, філігранні тиснені ковти із зображенням птахів і рослинного орнаменту, знайдені під час Згарського городища.

Істинний каштан

Батьківщиною каштанів істівного, або, як його ще називають, європейського благородного, вважається Середземномор'я. Проте істинний каштан давню "природу" цього екзотичного лісового культури його лісах Віноградівського Хуторського, Ужгородського та інших районів області. Наприклад, на гірських схилах Хуторського району тільки за останній, порівняно невеликий, період прижилося понад 150,000 дерев істівного каштана. В селі Шаланки створено спеціальний каштановий розсадник, який забезпечує саджанцями усі лісокомбінати Закарпатської області. У цілому на території Закарпаття посади цього дерева займають близько 1,000 гектарів лісових угідь. Плоди каштана істівного є цінним харчовим продуктом, а його деревина чудовим матеріалом для виготовлення художньої меблів.

"Поліські посиденьки"

Режисер Р. Єфіменко навкрутив на київській телестудії студію кінострічку під назвою "Поліські посиденьки". Картина знайомить з творчим надбанням фолк-

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

меншою освітою, дав збити себе зі шляху, а коли після останнього З'їзду-конференції Баптистів, під кінець 1985 року в Дайтона Біч на Флориді Я. Духонченка та його підручні Г. Комендант і В. Калужний залишилися у ЗСА і, замість їхати додому, стали впрошуватися в гості до різних громад, кілька баптистських пасторів з Західної Канади скликали до Саскатуну т.зв. "78-ий З'їзд Конференції Західної Канади на дні від 4-го до 6-го липня і всупереч до загальної постанови Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства, якому підчинена Канада і ЗСА, та всупереч до порад голови ВСББ, загальновідомого пастора Олексія Гарбузюка, рішили запросити на черговий свій З'їзд-конференцію когось з проводу підсоветського ВСБХБ, викликавши цим обурення й осуд всіх інших баптистів-українців.

Спротив ворожій затії

Таким чином, "місія" московського "мирного" послання до якоїсь міри вдалася: Баптистський Український Рух у Канаді, що діяв досі одностайно двома Конференціями, — однією для Західної і другою для Східної Канади, сьогодні фактично, хоч це не формально, розколовся і поставлений про-себе, бже і Шостий З'їзд пасторів та членства ВСББ і паралельний З'їзд Молоді ВСББ, які відбулися від неділі 20 до неділі 27 липня ч.р. на Біблійній Оселі (власність ВСББ) в Пітерборо біля Торонто, поставилися рішуче негативно проти будь-яких контактів чи запрошень для підмосковських висланців і для Я. Духонченка зокрема. Дуже прикро при цьому, що спеціальні умовини (ліквідація в-ва "Дорога Правди" і його друкарні у Вінніпегу, виїзд довголітнього редактора М. Подворняка на постійне до Онтаріо і такі інші (дозволили згадані вже пастором з Конференції Західної Канади перебірати місячник "Християнський Вісник" (виходить уже 44-ий рік) і в ньому описувати та вихвалити підсоветських гостей. З такого стану може тільки поглиблюватися далі збентеження серед баптистських вірних і шкода для їх Церкви та для всього нашого народу.

Закінчення буде.

АТАКА НА УКРАЇНСЬКУ БАПТИСТСЬКУ ЦЕРКВУ

Ваканційні місяці кожного року стають нагодою для організаційних з'їздів та конференцій української спільноти. Одні з цих великих здебільшого та важливих імпрез відомі нашій громаді, інші ж проходять ніби поза її увагою і тільки якесь нагода дає змогу помітити їх та приглянутися їм ближче. До таких "недобачуваних" літніх подій враховуємо й три з'їзди українських баптистів, точніше та офіційно Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства в Канаді (рівнозначником цієї ж релігійної організації у ЗСА є Об'єднання Українських Євангельсько-Баптистських Церков у ЗСА), які чомусь виховані з-під уваги нашої преси та при яких хочемо зупинитися хоч би тому, що і на цьому важливому фронті української діяльності у вільному світі уже кілька літ проходить, — теж незважаючи на наш провід та публіцистику, — драматичний і далекосяжний наслідками змаг: Буті українській євангельсько-баптистській спільноті рідною, українською, такою, як вона була і є сьогодні, чи йти з генерального маршу свого народу і стати, як це й у таких випадках буває, для ворогів України, — черговим колосом" у поїздах їх бистроїзних" (І. Франко) або зісунуено зі шляху і для нікого нещавою колодою...

Москва не терпить ніякого самостійництва

Справа в тому, що дотеперішня "політика" (якщо праку в релігійних організаціях можна говорити!) та дія обох наших баптистських з'єднань, канадського та американського, — була давно сіллю в оці Москви, і Братство і Об'єднання вельми поважно підтримували

незалежність Українського Баптистського Руху в Україні, де він є в 20-их роках відокремився від московського відночували і протестували проти переслідувань, арештів, заслання та вбивств баптистських пасторів, діячів і вірних, виносили на форуми світового баптизму та євангельського факти тиранського атеїзму СРСР та демаскували советську пропаганду, мовляв у нас свобода релігії. З чисто політичного боку Українські Баптистські Церкви ступили поруч Української Католицької та Української Православної Церков на базі Світового Конгресу Вільних Українців, увійшли у його провід і беруть активну участь у праці цієї нашої політичної та організаційної централі. В Україні баптистів-українців, які стояли на базі створеного 1918 року Всеукраїнського Союзу Християн-Баптистів, ввесь час жорстоко переслідували, і вони діяли майже в підпіллі, з усіма наслідками такого стану. Щоб якось виправдати себе перед світом, Москва запропонувала цим гонимим баптистам перейти на легальний стан і зареєструватися у створеному для цього владно Всесоюзному Євангельсько-Християнському Братстві (ВСЕХБ), на голову якого в Україні Москва знайшла Якова К. Духонченка. Баптисти України розколовися, частина погодилася на московську контроль з усім її наслідками (московські дружки московська мова Богослуження і релігійні), інші пішли в підпілля і переслідування тих посилює це більше.

Доручення: розколоти?

Але Я. Духонченку Москва признала ще іншу роль. З її паспортном, уповноваженнями та необхідними фінансами він з'явився на Світовому Баптистському З'їзді у Лос Анджелесі, останнім часом на Гавайях та у Флориді, де, в імені ВСЕХБ та баптистів України" він вітає ці світові з'їзди, запевняє найвищих американців і західних делегатів у свободі релігії в СРСР, і де, очевидно, зустрічався і зударювався з українцями — делегатами канадських та американських баптистів. Теж і їм намагався він впоїти свою пропаганду про те, як щасливо та вільно діють баптисти в Україні під опікою Москви, а теж запрошував наших баптистських пасторів відвідати Україну і, "переконатися", яка там свобода для всіх, у тому й для баптистських релігійних громад. Дехто цих пасторів, особливо з

НА СВЯТКУВАННЯ 350-річчя Гарвардського університету до Бостону, Масс., прибув у вівторок, 2-го вересня, принц Чарльз, престолонаслідник великобританського престолу. Це його перша візита до Бостону. Чотириденна візита принца Чарльза створила вимогу сильної охорони для майбутнього англійського короля; вона складалася з десяти охоронних організацій: Американської секретної служби та англійського Скотланд Ярду поміж ними. В Америці принц Чарльз відвідає декілька історичних місць та виступить з промовою у Кеймбриджі, в четвер, 4-го вересня, і буде головним гостем в Чикаго на харитативному балу. Принц цей раз не товаришила його дружина принцеса Діана. Сам Чарльз закінчив Кеймбридж університет в Англії, що його в свій час також закінчив основник Гарварду Джон Гарвард.

Літній фестиваль „Українського Села”

Частина городу за будинком „Українського Села”.

Велика зала „Українського Села” під час фестивалю.

Дім для старших віком „Українське Село” ще раз заманіфестував перед громадською життєздатність. Він виповнив одну з численних прогалин, які існують у нашій громаді, якщо ходить про опіку над старшим віком. Думка, яку плекав Союз Українок Америки багатьох років, став дійсністю. До дирекції запрошено представників усієї громади. І ось добігає другий рік його існування. Імпозантна і гарно вивішувана будівля стала ще одним об'єктом, вартим, щоб з ним познайомитися.

Для цієї саме цілі дирекція вирішила влаштувати у власному приміщенні у неділю, 27-го липня о. п. р. від 11:30 ранку до 6:30 вечора перший літній фестиваль.

Для допомоги запрошено теж і добровольців з-поміж мешканців „Українського Села”. Головою комітету стала членка дирекції Юстина Неліген, з якою співпрацював цілий штаб охочих до праці. Створено різні підкомітети, які зайнялись різними ділянками праці, як наприклад, харчуванням, продажем льотерійних квитків, розвагою, втриманням порядку, прокладанням різних речей (т. зв. „ромедж сейл”) і т. п. Іхній успіх був дуже великий, тому що після скромних об'єктів продано понад одну тисячу порцій їжі.

Фестиваль відкрив президент корпорації Степан Вікар, який і виконував обов'язки майстра церемонії. Цілоденна розвагова програма була дуже гарною. Найперше виступила музична група Бан-Джо, члени якої грають на струнних інструментах. Вони виконували народні південноамериканські і джазові мелодії. Описля виступила відома на терені Дітройту мандолінова оркестра під проводом Сема Мілса. Їхня двогодинна програма складалася з низки мелодій різних національностей. Розвагову частину закінчила відома талановита піаністка Оля Дубрівна-Соловей, яка виконала ряд пісень на фортепіані і акордіоні. Усі присутні підхоплювали слова пісень і приємно та весело проводили час. Слід зазначити, що зала, де відбувалася програма, була постійно виповнена вдячними слухачами і глядачами.

До успіху фестивалю причинилася також чудова погода. Численні мешканці Великого Дітройту приїждили, щоб поспракувати добре приготуване харчі, поспілкуватися краще з розкладом будівлі і розважитися. Тому що чистий прихід призначено на закуп малого автобуса для користування мешканців „Українського Села”, багато присутніх складало щедрі пожертви на цю ціль. Федеральний Уряд, який дав позичку на саму будову, не дає фондів для закупу таких речей як малий автобус, чи багато інших допоміжних об'єктів.

Треба погратувати дирекції „Українського Села” за започаткування літніх фестивалів, які не лише зближують до себе усі сегменти нашої громади, але і дають велике і моральне задоволення ініціаторам і мають матеріальний успіх.

Зенон Василькевич

Замість квітів на свічку могили мого Незабутнього Приятеля
бл. п. інж. Евгена Карпяка
складаю 50.00 доларів
на КОМІСІЮ ГОЛОДУ УКРАЇНИ у Вашингтоні.
Опечалений дружини Олені і Рідні пересилую мої найглибші вислови співчуття.
Даман КОРДУБА

Глибоко сумуюмо з приводу тяжкої втрати — смерті
СВ. П. ІВАНА ОРИНЯКА
що слідом за смертю
СВ. П. Ігоря Ольшанівського
завдали великого удару українській громаді.
Висловлюємо сердечне співчуття Родині Покійного, організації „Американці в обороні людських прав в Україні” та його численним Друзям. Молимося за спокій його душі та закликаємо громаду продовжити діяльність на захист українських політ'язнів, які п. ОРИНЯК і п. ОЛЬШАНІВСЬКИЙ не шкодували ні сил, ні здоров'я.
Закордонне Представництво Української Гельсінської Групи

І. Ориняк перейшов у вічність

В п'ятницю, 22-го серпня о. п. р., вночі, о 2-й годині, по довший недугі, в присутності дружини Софії, помер Іван Ориняк в шпиталі в Юніон, Нью Джерсі. Він вірив в Бога-Вседержителя неба і землі і старався жити згідно із проголошеннями Христом Спасителем заповідями про любов Бога і любов ближніх, та йти шляхом праведників: Покійний у повній свідомості приготувався до переходу у Божу вічність і прийняв святи тайни: Покаяння, Пресвятої Євхаристії і Єлеопомазання.

Парастас відбувся у неділю, 24-го серпня, ввечері, у похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж. Похоронні Богослужби відбулися 25-го серпня вранці в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку. Його поховали на українському православному цвинтарі св. Андрія у Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Іван Ориняк народився 13-го квітня 1916 р. в аристократичній селянській родині Миколи і Евдокії. Початкову освіту набув в рідному селі в Стрілківцях. Борщівського повіту, а гімназію закінчив в м. Чортків в Галичині. За українську протипольську діяльність був заарештований польською поліцією 1929/30 року і провів один рік у в'язниці. Після звільнення з ув'язнення втік до Львова, де закінчив адміністративні бухгалтерні курси в торговельній школі. Тут жив він і працював в Студентському домі і активізувався в націоналістичному студентському русі проти польської окупації українських земель. Від 1939 року в часі московської і німецької окупації Галичини св. п. Іван працював в шкільній адміністрації поза Львовом, а перед другим наїздом червоної армії в Галичину, одружившись з донькою о. Івана Яремка і Зіновії з Лісновацьких, переїхав до Західної Німеччини. Тут працював в таборах переселенців в Мангаймі, Форгаймі, а в 1949 році Іван і Софія Ориняки переїхали до ЗСА і жили в Нью Йорку, Ньюарку, Мейплвуді і в Юніоні, Н. Дж.

В ЗСА св. п. Іван продовжував свою працю для добра Української Церкви і народу, як практикуючий християнин і прикладний патріот. Ідеологічне зрізничування українців, питоми кожний модерний наші, їх дрібні непорозуміння не утруднювали йому його

добрих відносин і зустрічей зі всіма. Він підтримував кожну добру справу, без уваги на те, хто її починав, а клич „Бог і Україна” був для нього стимулом його діяльності. Він був членом Пласту, Пласт-приятя, УКА, Спортового Товариства „Чорноморська Січ”, Фонду „Чорноморської Січі”, Товариства в Обороні Людських Прав в Україні та Українського Патріархального Товариства.

Безкорисну працю покійного Івана, як вияв його ідеалізму, підкреслювали у своїх похоронних промовах радник митрополічної консисторії о. Михайло Кучмак, парох Покійного, в церкві по похоронному Богослуженні, а по парастасі в похоронному заведенні — Володимир Багрий від Американців в Обороні Людських Прав в Україні; Осип Труш від „Чорноморської Січі”, д-р Степан Ворох від колишніх учнів гімназії в Чорткові. Проф. Михайло Цяпка подав споминок про те, як І. Ориняк, будучи в адміністрації шкільництва, рятував українців від московських арештів. Сини його швагра інж. Івана Хамуляка, Богдан і Марія, у своїх промовах назвали св. п. І. Ориняка добрим вуйком, добрим мужем своєї дружини Софії та дбайливим батьком своєї доні Лесі.

По похороні, на поминках, в українській церковній православній залі, в С. Бавнд Бруку промови вказували на добрі діла Покійного для української громади, а зокрема для їх організації чи товариства: голова „Чорноморської Січі” Митрон Стебельський, Українського Братського Союзу інж. Іван Олексин і голова Українського Патріархального Товариства ред. Василь Пасічник. Він назвав св. п. Івана тихим громадським робітником, справедливим до всіх, сумлінним у виконуванні прийнятих обов'язків і точним учасником громадських зборів і імпрез, людиною освіченою і досвідченою, що керувалася українською расією і потребою. Коли в 1963 році приїхав до Риму із сибірсько-московського засудження пізніший Патріарх Йосиф Кардинал Сліпий і закликав велику ідею українського патріархату, то св. п. Іван відразу став ініціатором і включився в патріархальний рух, в 1964 р. став членом його відділу в Ньюарку, залишився в ньому до кінця свого життя, займаючи в УПТ пости члена управи та контрольної комісії. В останніх роках був дуже солідним безшумним кольпортером журналу Українського Патріархального Товариства „Патріархат”, хоч, як знаємо, нині ця функція невідання і виконується лише „непоправні ідеалісти”.

Він переріс структуру парафії. Крім парафіяльних справ, він жив справами українських епархій в діаспорі і болів недовго поневоленої Московською Українською Катокомбної Церкви в Україні та в ГУЛагах.

Св. п. Іван Ориняк належить до тих людей, яких „книжкі” і досвід утвердили в переконанні, що Українській Церкві Патріархат, а українському народові українська самостійна держава для доброго життя коначно потрібні. Він „плотью уснув” і перейшов в обитель Господа, залишаючи в жалю не лише членів родини, але й широке коло друзів, зв'язаних з ним спільними ідеалами і переконаннями.

Загал українського громадянства і представники організації і товариств, до яких Покійний належав, своєю численною участю в похоронах виявили останню пошану пам'яті Покійного і жаль та співчуття його дружині Софії, доні Лесі і родині швагра інж. Івана Хамуляка. Члени управи органів Українського Патріархального Товариства і члени редакції та адміністрації журналу „Патріархат” долучуються до цих співчуттів.

Василь Пасічник

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додів.
Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Плакування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім дзвінком.
Адреса у Мангеттені: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375 (718) 459-0111
Адреса у Квінсі: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375 (718) 459-0111

САДОЧОК
для дітей дошкільного віку 2½-4 років
Садочок відбудуватиметься щосуботи, починаючи 13-го вересня 1986 р. від 10-ої год. ранку до 12-ої дня в залі української католицької церкви св. Івана Хрестителя
So. Jefferson Rd. & Rt. 10, Whippany, N.J.
Переклади включують: молоко, сік і тістечка.
По інформації звертатися до: Маргарита Ніч — 492-2848

Станична Старшина Пластової Станиці в Нью Йорку
повідомляє, що
ВПИСИ ДО ПЛАСТУ
для всіх дітей, які мають знання української мови будуть відбудуватися
від 19-го вересня до кінця місяця жовтня 1986 р., кожної п'ятниці ввечері і в суботу до полудня в Пластовому Домі, при 144 Друга Авеню в Нью Йорку
Відкриття занять:
для юнацтва у п'ятницю, 19-го вересня 1986 р. о год. 7-й вечора;
для новачків в суботу, 20-го вересня 1986 р. о год. 1:30 по пол.
На відкриття занять обов'язує всіх повний пластовий однострій.

Український Музичний Інститут Америки, Інк.
Відділи Ньюарк, Ірвінгтон, Н. Дж.
ШКІЛЬНИЙ РІК 1986/87
Предмети навчання і учителі:
ФОРТЕП'ЯНО:
Талса Богданська 372-4410
Дарія Каранович 375-5689
Галія Клим 374-7819
Марія Мацькевич 245-6836
СКРИПКА: Рафал Венке 762-0756
Учителька-асистент (фортеп'яно):
Оксана Борбич-Кордуба 933-5614
Початок навчання — четвер, 4-го вересня 1986 р.

ПОДЯКА
Вшановуючи світлу пам'ять
інж. Богдана-Дяди Рака,
ініціатора-основника та довголітнього і любленого голови Українського Хору „Думка” в Нью Йорку — згідно з його останньою волею —
Його дружина,
п-ні Оксана Рак
зложила щедрий дар на потреби хору в сумі 2,000.00 доларів.
За її жертвенність та її зрозуміння значення праці хору „Думка” для добра Української Громади в діаспорі, складаємо нашу щирю подяку Вл. п-ні Оксані Рак.
Згадуємо повного посвяти для хорового мистецтва св. п. „думка” Дяду Рака, закликаємо наше членство вшанувати його пам'ять та згадувати його в своїх молитвах.
Управа Хору „Думка”

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІННУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

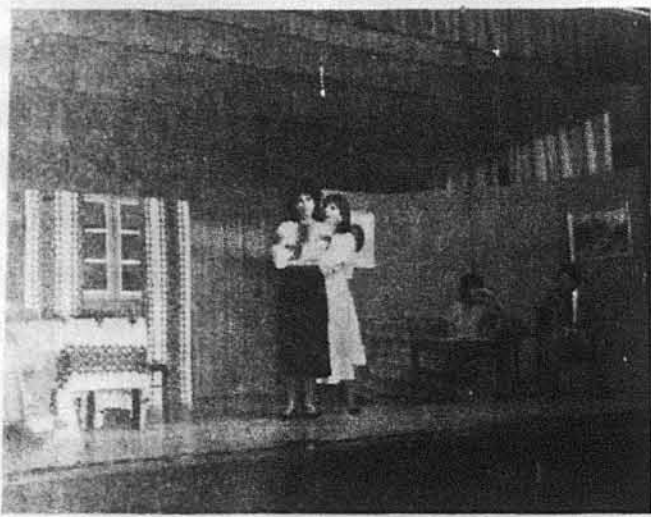
Український Хор „Думка” в Нью Йорку, Н. Й.
ділиться сумною вісткою зі своїми Членами, Прихильниками і цілою Українською Громадою, що 1-го липня 1986 р. в Бангор, Мейн упокоївся в Бозі
Олександр Микитюк
диригент хору від 1951-1955 рр. та диригент Симфонічної Оркестри Хору „Думка” від 1953-1985 рр.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Родині Покійного найщиріше співчуття складають
Управа і Члени Хору „Думка”

Марія Анна Мирослава БОРИСТЕН-ТКАЧ
з дому Яцків
народжена 10-го лютого 1922 р. у Львові, Україна.
Після відправлення ПОХОРОННОЇ СЛУЖБИ БОЖОЇ в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Сейлем, Массачусетс, тілні останки Покійної були перевезені 25-го серпня 1986 р. на архидієцезальне кладовище Сейнт Мери в Сейлем, Массачусетс.
Горем прибиті:
муж — РОМАН
син — ОСИП з дружиною МАРШЕЮ
внучка — ХРИСТИНА
сестра — ЛІДІЯ ОРИШКЕВИЧ з мужем ОСИПОМ
і дітьми: БОГДАНОМ, ЛЯРИССОЮ, ЗОСЮ і ІРИНОЮ
брат — РОМАН з дружиною СО-ЯНГ
і дітьми: СТЕФАНОМ, СІМОНЕ і МИКОЛОЮ
братова — НАТАЛІЯ ЯЦКІВ з дітьми: ВАСИЛЕМ і МАРІЄЮ
швагри — ЯРОСЛАВ і ВОЛОДИМИР ТКАЧ з родинами
Усіх, що бажають вшанувати пам'ять Покійної, проситься складати пожертви на Гвардський Проект Тисячоліття на адресу:
Harvard University, Ukrainian Studies Fund
1583 Massachusetts Avenue, Cambridge, MA. 02138

Нема то як на Союзівці!
Осели Українського Народного Союзу в Катсипських горах біля м. Кергонксон, Н. Й.
ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
Вибір Міс Союзівки на 1987 рік
Субота, 13-го вересня 1986 року
8:30 веч. — КОНЦЕРТ:
Танцювальний Ансамбль „ДУНАЙ”, Ст. Катарінс, Онт., Канада
Солістка ЛАРИСА МАГУН-ГУРИН
Тріо „ОСІНЬ”
10:00 год. веч. — ЗАБАВА
Оркестра „ТЕМПО”
ЗАПРОШЕННИЙ ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР УНС
СУБОТА, 13-го і НЕДІЛЯ, 14-го
Конферансьє: РОМАН ЛУПАНЬ
SOYUZIVKA, UNA ESTATE, Foerdepoore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446. Tel. (914) 626-5641

Союзівка...

(Закінчення зі стор. 1)

Дочка і невістка Бойка докоряють собі взаємно.

Алексієвичу „Батьку про мавля” В. Івасюка.

лютого представника і почесного члена Головного Уряду УНС Маріо Дунік, асистента управління Володимира Гайдара, „Міс Союзівку” Аніо Богачевську і колишніх „Міс Союзівку” Маріанну Сосюк, Анетку Харукі Арезу Ракомчу-Крушельницьку, чоловіка якої (теж присутній), Михайло, є відомим гостем у програмі „Ойлер” в Елмонгоні.

В неділю ввечері на кортах Союзівки відбулась ретинка нагород фіналістам тенісного турніру, що

як правило, є останнім акордом літнього вакаційно-розважального сезону Союзівки.

У пізніх попілудневих годинах, облята теплим сонячним промінням, ця приваблива оселя УНСоюзу почала опорожнюватись. Тут і там — прощальне „Па па”, але й обіцянки — „побачимось за два тижні!” — коли то Союзівка коронуватиме свою нову „Міс”.

Літній сезон став 33-ю сторінкою історії Союзівки.

Кінчаються вакації — повертасмося додому

Ще начебто учора розпочався радісний, гарний вакаційний час. Всі вакаційні простори не тільки були переповнені, але також нові оселі відзивалися запрошеннями прибути до них. Перед виїздом на вакації ще пишались ми нашою Школою Українознавства, що випустила цього року двадцять учнів з мaturalними дипломами. Школа в Нью Йорку велика, має повно учнів, прегарне приміщення при церкві св. Юра, має дуже добрих учителів. Як учитель М. Воробець, лекцію скінчив до павзи, то учні не хотіли виходити з класу, ще їм було замало.

Також учителька Е. Гавлич показувала наші будови в Києві і діти були захоплені. Директор Павло Дорожнинський викладав дуже цікаво про Україну теперішню і, здавалося мені, що я в „Рідній Школі” у Львові. Діти були по церквах і своїх сходах, і всюди говорили українською мовою. І ось я приїхала до Гантеру. Тут діти мали свій садочок під проводом Наталі Лукінович, учительки з Філадельфії, дуже гарно це було. Протягом сезону в Ганте

рі відбуваються щосуботи мистецькі концерти завжди в переповненій граді. В готелі „Карпатія” виступають приїжджі прелегенти з доповідями, і також заповнені слухачами всі місця.

Пансіон „Ксеня” (відома Кобзарівка гантерська) відкрив свій сезон у великій залі, заповненій гостями; під рукою проф. Ігоря Сосевича постав за кілька співаків гарний жіночий хор із самих приїжджих гостей. Виступи класичних ансамблів і хорів відбувалися в Гантері під орудою І. Сосевича, який тут проводить свої вакації.

На вечорах у „Ксені” виступав наш легендарний ЕКО, мистець Мирон Левицький та інші. Добрі були рецитати, а Ляся Любонович зі своїм радісним діалогом веселила на вечорі всіх. Гості бавилися, повно гумору, радісний час, а гаслина просить до кави, солодкого і доброго вина!

Взагалі в Гантері людно, весело й приємно. З жальцем прощаємося: до побачення на другі вакації в нашій українській Гантері!

О.С.

Крайова...

(Закінчення зі стор. 1)

чи представники етнічних груп були брані до уваги при призначуванні кандидатів на вакантні посади в Адміністрації.

У формулюванні вимог згадано про непростиме покладення справи моряка-українця Мирослава Медведя органами Державного департаменту, як рівнож справу колаборації

ОСІ із КГБ в справах слідства і документації по відношенні до „воєнних злочинців”.

Слідуючи і приймаючи участь в цих важливих нарадах Крайової ради етнічних груп в Лос Анджелесі, інж. З. Туркало підкреслив велике значення цього форуму Республіканської партії для всіх етнічних меншин, а в тому і для української групи, на терені Америки.

Іран...

(Закінчення зі стор. 1)

канських кораблів. Вашингтон дав своїй ескадрі в Перській затоці наказ не допускати повторення цих обшуків.

Речник міністерства закордонних справ СРСР Геннадій Герасимов підтвердив на пресовій конференції, що Іран захопив советський корабель. Він заявив, що „Піотр Ємцов” був зупинений в міжнародних водах і віз звичайний цивільний вантаж. За словами Г. Герасимова, наскільки можна зрозуміти, ніхто з членів советської залоги не потерпів. Він додав, що інших

відомостей покищо не має. Як повідомило японське пресове агентство Кюдо, японські кораблі в Перській затоці передали, що „Піотр Ємцов” був зупинений в п'яти милях від іранської військово-морської бази в Фатесі. За іншим повідомленням, советський корабель плыв з Чорного моря в Кувейт.

Інцидент стався в період зближення між Іраном і Советським Союзом. Однак Москва уклала з Іраком договір про дружбу і забезпечує його зброєю. Тегранське радіо повідомило в середу, 3-го вересня, що іранські зенітні кили іракський літак типу СУ-22 советського виробництва.

Чи Москва...

(Закінчення зі стор. 2)

Отже і нам, українцям, треба шукати сильних союзників у боротьбі з такою сильною потугою, яким є Советський Союз. А таким сильним союзником для нас можуть бути Америка, Китай і Японія, які є ворожими відносинах з ССРСР. З тих трьох сильних держав найкращим нашим союзником може бути (і формально-потенційно) сьогодні — Китай, який постійно знаходиться на березі війни з Советським Союзом за свої території, загарбані московськими царями. І ще одне з цих трьох вишвирахованих потуг, наскільки може зажитися на війну з ССРСР Китай, бо він має найбільш непорозуміння (територіальні) з ним. Америка ніколи не піде війною на ССРСР, хіба що він на неї нападе, то буде боронитися; Японія є ще мілітарно заслаба, щоб почати силою відбирати свої острови, загарбані ССРСР в

Другій світовій війні.

І ще одне: дехто з наших політиків говорить, що нам не можна рахувати на війну, бо вона, мовляв, принесе нам великі жертви в людях і знищення... Так, це правда, але правдою є і те, що без війни ми не можемо визволитися з-під советського поневолення. ССРСР — це не Англія, Франція, Бельгія і інші європейські колоніальні держави, які дали свої поневолені народи свободу добровільно після Другої світової війни. Москва без війни ніколи не звільнить Україну. Історія вчить нас, що тільки у війнах і революціях поневолені народи здобували, або відновлювали свої держави.

І саме з тих вищенаведених причин, нам, українцям, треба пильно слідкувати за відносинами між Советським Союзом і Китаєм та відповідно приготуватися до того моменту, коли вони вхоплять себе обіпільно за горла, щоб ми могли визволитися з-під комуністсько-московського поневолення.

Журнал...

(Закінчення зі стор. 2)

надперсиче? Чи не може це трапитись з цілої низки причин як от: щось важливе ще не перекладене чи погано перекладене. А поганий переклад літературного твору, як відомо, може тільки пошкодити творів. У випадку українців, нікому з нас не є секретом, що є і спеціальні політичні причини, які звичайно, не мусять бути вічними.

На слова Романа Ващука: „Я зовсім не певний, чи в наших обставинах у діяспорі можлива така твор-

чість (сказати українською мовою нове слово, щоб на нього звернули увагу чужинці — С.К.). Може зустрінемося в каварні, скажемо: на нашу думку (можемо вважати, що висловлюємо її в каварні), не бачимо: чому б це в засаді не було можливим? Але: воно може бути можливим тільки в окремих випадках, в інших випадках, одержимих своєю працею, які тяжко працювати, одиниць. Найкраще про це ми можемо довідатися з біографій письменників, які творили свої літературні твори, перебуваючи поза своєю батьківщиною, і були успішними.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус Омелян Твардовський

Українські футболісти — першуні турніру в Амстердамі

На початку серпня ц.р. відбувся в місті Амстердамі в Голландії традиційний турнір в копаному м'ячі, в якому вперше в своїй історії взяли участь українські футболісти з київського „Динамо”, вони і виграли трофей першунів. Як відомо, Амстердамський турнір уважався одним з найбільш престижних в Європі і в ньому беруть участь найсильніші дружини світу. Цьогорічний турнір відкрив сам президент ФІФА, бразилець Жоао Авеланж.

У змаганнях турніру взяли участь: місцевий „Аякс”, „Манчестер Юнайтед” з Англії, „Ботафого” з Бразилії вже згаданий київський клуб.

Зустріч з англійським клубом українські футболісти закінчили ремісником вислідом 1:1 (єдиного гола здобув Беланів). В чергових змаганнях з бразильським клубом „Ботафого” українські футболісти виграли високо вислідом — 6:0, завдяки чому запевнили собі перше місце. Переможні голи для київлян здобули: Бєланів 2, Рад, Заварів, Блохін і Щербаков. Крім згаданих, у складі київської дружини виступали: Чанов, Баль, Кузнецов, Сєсєв, Дем'яненко, Євтушенко, Михайличенко і Михайлов.

Українські дружини в іграх за чаші Європи

Згідно із жеребкуванням 17-го вересня ц.р. розпочнеться змагання першої рунди за чаші Європи, в яких в цьому році візьмуть участь два київські клуби: київське „Динамо” і дніпропетровське „Дніпро”. Крім цих клубів, з ССРСР в іграх за чаші Європи братимуть участь ще білоруський клуб з Мінська „Динамо” і московський „Спартак”. Суперниками українських дружин вилісовані „Берес” Болгарія для Києва і „Легія” Польща для Дніпропетровська. Київляни змагатимуться за чашу європейських чемпіонів, дніпропетровці за чашу Європейської Футбольної Федерації.

Підневільні проблеми українського спорту

У київській „Спортивній Газеті” з 16-го серпня ц.р. був поміщений репортаж під заголовком „Стіл-круглий, проблеми-гострі”, в якому кореспондент газети В. Маєвський подає деякі жалюгідні факти, що були дискутовані за „круглим столом” спортивними діячами київської міської ради організації „Спартак”.

Ось про що говорили за круглим столом. Заслужений тренер славної жіночої дружини ручного м'яча київського „Спартак” Ігор Турчин: „...у Києві немає класової спортової бази не тільки для ручного м'яча (гандболу), а й для більшості інших спортивних ігор. Пропозиція або прохання — збудувати врешті Палату ігрових видів спорту, бо місце є, проєкт є, а палати немає”.

„Про брак спортивних майданчиків у Києві для масових занять за місцем проживання говорили заступник голови міськжитлоуправління С. Щербатюк, про те, що великий колектив комбінату друку „Радянська Україна” не має влас-

них споруд і не може придбати спортивний інвентар, багаторічний інструктор цього колективу В. Борушній. Завідуючий відділом фізичної культури і спорту міськпрофради В. Холєєв повідомив, що на 370 колективів фізичної культури в Києві є шість льодових майданчиків...”

Ще одна дуже відома учасниця зборів-заслужена спортовка І. Дерюгіна, нині тренерка з художньої гімнастики, говорила про те, що дві залі, в яких працює єдина в Україні школа олімпійської резерви в цьому виді спорту, розташовані на великій відстані одна від одної, а власного транспорту школа не має...”

„Не треба, — закінчив свій репортаж Маєвський, — на круглому столі міської ради „Спартак” піднімати питання, які не можуть бути вирішені на рівні тих, хто присутній на засіданні, тобто говорити про будівництво в Києві Палати спорту, обговорювати проблеми односторонності та інвентаря, які вирішуються у вищих інстанціях...”

Маєвський має рацію! Він добре знає, що люди, яких окупант посадив у тих „вищих інстанціях”, не зацікавлені в розбудові спортивних споруд і придбання для українських спортовців потрібного їм інвентаря. Їх основним завданням є вилловлювати найкращі українські спортивні таланти для включення до збірних Советського Союзу, осягати яких, у свою чергу, підуть на конто „матушки” Росії. За цим круглим столом говорили і про ряд інших проблем, що їх мають спортовці діяти в Україні та вони не зміняться так довго, як довго українським спортом заволодять імперіалістична Росія.

Вістки УСВТ „Чорноморська Січ”

У неділю, 14-го вересня ц.р., розпочинається черговий сезон копаного м'яча 1-ої Дивізії Гарден Стейт Ліги. В цьому дні 1-ша дружина УСВТ „Ч. Січ” має визначені змагання з сильним клубом „Керні С.К.”, які відбудуться на площі Фарчерс Гров в Юніон, Н. Дж. Подіаємо календарець змагань 1-ї дружини „Ч. Січ”. 14-го вересня ц.р. на площі Фарчерс Гров „Ч. Січ” — „Керні С.К.” 21-го вересня на виїзді „Бриджвотер” — „Ч. Січ”; 28-го вересня на площі Фарчерс Гров „Ч. Січ” — „Тім 12” С.К.; 5-го жовтня на виїзді „Гавел Кікерс” — „Ч. Січ”; 12-го жовтня на площі Фарчерс Гров „Ч. Січ” — „Довер Страйкерс”; 19-го жовтня на виїзді „Істамбул” — „Ч. Січ”; 26-го жовтня на виїзді „Польський С.К.” — „Ч. Січ”; 2-го листопада на площі Фарчерс Гров „Ч. Січ” — Дж. А. „Кікерс”; 9-го листопада на площі Фарчерс Гров „Ч. Січ” — Принстон С.К.; 16-го листопада на виїзді „С.К. Роверс” — „Ч. Січ”; 23-го листопада на площі Фарчерс Гров „Ч. Січ” — „Н. Дж. Америкенс”.

Усі гри на Фарчерс Гров відбуватимуться в год. 5-й по полудні. Крім 1-ої дружини, в 11-й Дивізії згаданої ліги виступатиме II-га дружина „Ч. Січ” під проводом Віктора Науменка.

Молоді дружини виступатимуть в юнацьких дивізіях Космополітальної ліги.

(от)

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

КАРЛО ПРИСТАШ, член УНС Відд. 288-го ім. св. Дмитра в Бетлегемі, Па., номер 6-го травня 1986 року на 65-му році життя. Народився 6-го березня 1921 року в Бетлегемі. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Катерину, сестер Катерину Брудер, Анну Керечман, Марію Піріпавель, Галину Клемент, Еву Дирек; братів Івана і Юрія; три пасербиці і 4-ох внуків. Похорон відбувся 10-го травня 1986 року на цвинтарі Спасителя в Бетлегемі, Па. Вічна Йому Пам'ять!

Дмитро Мучастий, сєкр.

ВАРВАРА ПЄРОК, член УНС Відд. 288-го ім. св. Дмитра в Бетлегемі, Па., номер 16-го квітня 1986 року на 90-му році життя. Народилася 13-го грудня 1896 року в Україні. Членом УНС стала 1922 року. Залишила у смутку доньок — Джинні Редлінг, Анну Крупп, 12 внуків і 7 правнуків. Похорон відбувся 4-го квітня 1986 року на цвинтарі св. Спасителя в Бетлегемі, Па. Вічна Їй Пам'ять!

Д. Мурзатий, сєкр.

ДОМІНІКА САВКА, член УНС Відд. 155-го Т-ва „Запорозька Січ” в Перт Амбою, Н.Дж., померла 11-го березня 1986 року на 90-му році життя. Нар. 25-го серпня 1895 року в Польщі. Членом УНС стала 1926 року. Залишила у смутку доньку Марію Макара, внуків і правнуків. Похорон відбувся 13-го березня 1986 року на українському цвинтарі у Вудбридж, Н.Дж. Вічна Їй Пам'ять!

М. Льюренс, сєкр.

БОРИС ЛОБАЩУК, член УНС Відд. 484-го ім. Тараса Шевченка в Ютіці, Н.Й., номер 21-го квітня 1986 року на 63-му році життя. Нар. 1923 року в селі Жолібіне, пов. Житомир, Україна. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Параскевію, дочок: Ліду, Елену, Тамару і сина Степана та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 24-го квітня 1986 року на цвинтарі св. Володимира у Вайсборо, Н.Й. Вічна Йому Пам'ять!

В. Запаранок, секретар

ВАСИЛ ПМОМОР, член УНС Відд. 114-го ім. св. Володимира в Чикаго, Іл., номер 2-го квітня 1986 року на 71-му році життя. Нар. 21-го листопада 1914 року в Україні. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку доньку Марію Гридиук з мужем Володимиром і внуків Олександра, Мірона, Івана і Лідона. Похорон відбувся на цвинтарі Крайні Гилл, Накс, Іл. Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ЗАКАНИЧ, член УНС Відд. 286-го ім. св. Володимира в Джерзі Сіті, Н.Дж., номер 12-го квітня 1986 року на 64-му році життя. Нар. 25-го червня 1921 року в Джерзі Сіті, Н.Дж. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Маргарету і дітей: Маргарету і Петра. Похорон відбувся 16-го квітня 1986 року на цвинтарі Мт. Олівет в Ред Бенк, Н.Дж. Вічна Йому Пам'ять!

П. Балютянська, сєкр.

НЕ СВІТЛИЛА

У новинці про 19-ту Велику раду „Ордену хрестомосців” („Свобода” з 3-го вересня 1986 року) неправильно подано, що знімку зробила ред. Рома Сохан-Галзевич. Фото прийшов разом з інформацією. — Ред.

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY
by Savella Stechishin.
TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY by Savella Stechishin (Handling and postage charges included) — \$16.00.
New Jersey residents add 6% sales tax.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

МІР ІЛІЯ ГОРОДЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. 39-го Т-ва „Українська Січ” в Сиракюзах, Н.Й., номер 2-го квітня 1986 року на 76-му році життя. Нар. 1910 року в селі Билічі, Дрогобицького повіту, Україна. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Марію, дві доні — Наталію-Дарію і Оксану, швагрю Володимира Кліша. Похорон відбувся 4-го квітня 1986 року на Українському Національному Цвинтарі у Вашингтоні, Д.К. Вічна Йому Пам'ять!

Управа

МІКОЛА КОГУТ, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Іл., номер 13-го квітня 1986 року на 74-му році життя. Нар. 7-го травня 1912 року в Старому Самборі, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Марію, доньку Любу з мужем Євгеном, сина Івана і дружину Анною, внуків і дальшу родину. Похорон відбувся 16-го квітня 1986 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл. Вічна Йому Пам'ять!

В. Семків, сєкр.

Ukrainian Restaurant & Caterers
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
ВСІ ШКІЛЬНІ КНИЖКИ ПРОСИМО ЗАМОВЛЯТИ В АРЦ. На сетах книжки ВСІХ видавництв. Одержити на слідуючий день після телефонного замовлення.

НА ПРОДАЖ

Продается — власником
ХАТА
(Mother/Daughter, Upper Irvington/Mplwd Line). Велика площа, близько до ньюйоркської транспортної, шкіл і крамниць. \$119,000.00. Тел.: (201) 374-4824.

SERVICE

The Ukrainian Restaurant & Caterers
132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-8765
PRIVATE PARTIES —
Christenings — Graduations —
Showers — Weddings —
Anniversaries —
Meetings and Wakes

FUNERAL DIRECTORS

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Український Національний Цвинтар-Пам'ятник поладжують всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похороном на цвинтарі в Банд Брук у перенесенням тілних Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

Увага! Увага!
ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПЕРЕКЛАД
Наукове Товариство ім. Шевченка
Ксенофонт „АНАБАЗИС”
із старогрецької мови переклав
проф. д-р Михайло Сосевичкий
Книжка (237 стор.) з додатками про історичне тло твору з мапою походів, тощо, в ціні 14.00 ам. дол. можна набити у
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Комітет Оборони Української Спащини та Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу
закликають Вас
СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для
1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців
Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:
Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із вивченням візком цього заклику.
Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.
Сума пожертви \$
ім'я та прізвище
число до дому, вулиця
місцевість
стеит
поштовий код